

1. תלמוד בבלי מסכת שבת דף קכא.

משנה. נכרי שבא לכבות, אין אומרים לו כבה ואל תכבה - מפני שאין שביתתו עליהן.

If a gentile comes to extinguish a Jew's fire on Shabbat, one may not say to him: Extinguish, and: Do not extinguish, because responsibility for his rest is not incumbent upon the Jew.

2. תלמוד בבלי מסכת שבת דף קנ.

אמירה לנכרי שבות!

Telling a gentile to do something that is prohibited for a Jew on Shabbat violates a rabbinic prohibition.

3. רש"י מסכת עבודה זרה דף טו. ד"ה כיון דזבנה

ואינה של ישראל ומשום לפני עור לא תתן מכשול לא קעבר דבני נח לא נצטוו על השביתה... ומה שאסור לישראל לומר לעובד כוכבים עשה לי כך זהו משום ממצוא חפצך **ודבר דבר** (ישעיהו נח) דבור אסור.

4. רש"י מסכת שבת דף קנג. ד"ה מאי טעמא

והרי הוא שלוחו לישאנו בשבת.

5. רמב"ם הלכות שבת פרק ו הלכה א

אסור לומר לגוי לעשות לנו מלאכה בשבת אף על פי שאינו מצווה על השבת ואף על פי שאמר לו מקודם השבת ואף על פי שאינו צריך לאותה מלאכה אלא לאחר השבת, ודבר זה אסור מדברי סופרים כדי שלא תהיה שבת קלה בעיניהן ויבואו לעשות בעצמן.

6. שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שז

סעיף א - ודבר דבר (ישעיהו נח, יג): שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חול...

סעיף ב - אסור לשכור פועלים ולא לומר לא"י לשכור לו פועלים בשבת, אף על פי שאין הישראל צריך לאותה מלאכה אלא לאחר השבת, שכל מה שהוא אסור לעשותו אסור לומר לא"י לעשותו; ואפילו לומר לו קודם השבת לעשותו בשבת, אסור; אבל מותר לומר לו אחר השבת: למה לא עשית דבר פלוני בשבת שעבר, אף על פי שמבין מתוך דבריו (יא) שרצונו שיעשנה בשבת הבאה.

סעיף כב - ... הגה: כל דבר שאסור לומר לאינו יהודי לעשותו בשבת, (עו) אסור לרמוז לו לעשותו; אבל מותר לרמוז לו לעשות מלאכה אחר שבת (א"ז).

7. משנה ברורה סימן שז ס"ק עו

(עו) אסור לרמוז וכו' - דגם זה הוא בכלל אמירה לא"י כיון שע"י רמיזתו עושה בשבת וה"ה שאסור לומר לו בשבת איזה דבר שיבין מתוך כך שיעשה מלאכה וע"כ אסור לומר לא"י שיקנה חוטמו כדי שיבין שסיר הפחם שבראש הנר אך כשאומר הרמיזה לא"י שלא בלשון צווי כגון שאומר הנר אינו מאיר יפה או איני יכול לקרות לאור הנר הזה שיש בו פחם ושומע הא"י ומתקנו שרי דאין זה בכלל אמירה...

8. תלמוד בבלי מסכת שבת דף קכב.

משנה. נכרי שהדליק את הנר - משתמש לאורו ישראל, ואם בשביל ישראל - אסור. מילא מים להשקות בהמתו - משקה אחריו ישראל, ואם בשביל ישראל - אסור. עשה נכרי כבש לירד בו - יורד אחריו ישראל, ואם בשביל ישראל - אסור. מעשה ברבן גמליאל וזקנים שהיו באין בספינה, ועשה נכרי כבש לירד בו, וירדו בו רבן גמליאל וזקנים.

If a gentile kindled a lamp on Shabbat for his own purposes, a Jew also uses its light; and if the gentile kindled it for a Jew, the Sages prohibited to utilize its light. Similarly, if a gentile drew water from a well in the public domain to give his animal to drink, a Jew gives his own animal to drink after him from the same water; and if he drew the water initially for the benefit of a Jew, it is prohibited for a Jew to give his animal to drink from that water. Similarly, if a gentile made a ramp on Shabbat to disembark from a ship, a Jew disembarks after him; and if he made the ramp for a Jew, it is prohibited. There was an incident in which Rabban Gamliel and the Elders were traveling on a ship and a gentile made a ramp on Shabbat in order to disembark from the ship on it; and Rabban Gamliel and the Elders disembarked on it as well.

9. שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן רעו סעיף ד

אם יש נר בבית ישראל ובא א"י והדליק נר אחר, מותר להשתמש לאורו בעוד נר ראשון דולק, אבל לאחר שיכבה הראשון אסור להשתמש לאור השני.

10. משנה ברורה סימן שז ס"ק יא

(יא) שרצונו שיעשנה וכו' - ... א"נ מיירי בדבר שאין גוף הישראל נהנה ממנו כגון שכבר יש נר ואש והא"י מוסיף דאל"כ הא אפילו אם הא"י הדליקה מעצמו אסור לישראל ליהנות ממנו:

11. תלמוד בבלי מסכת גיטין דף ח:

והקונה שדה בסוריא - כקונה בפרוארי ירושלי'; למאי הילכתא? אמר רב ששת: לומר, שכותבין עליו אנו ואפילו בשבת. בשבת ס"ד? כדאמר רבא: אומר לעובד כוכבים ועושה, ה"נ אומר לעובד כוכבים ועושה; ואף על גב דאמירה לעובד כוכבים שבות, משום ישוב א"י לא גזור רבנן.

The *baraita* further teaches: **And one who purchases a field in Syria is like one who purchases a field in the outskirts of Jerusalem.** The Gemara asks: With regard to which *halakha* was this stated? What practical ruling is taught by this statement? **Rav Sheshet says:** This serves to say that one writes a bill of sale for this purchase, and one may write a bill of sale even on Shabbat. The Gemara asks: Can it enter your mind that one may write this bill of sale on Shabbat? Writing on Shabbat is a prohibited labor for which one is liable to receive court-imposed capital punishment. The Gemara explains: This is as Rava says with regard to a similar issue, that one tells a gentile that he should do it, and he does so. Here too, it is referring to a situation where one tells a gentile that he should write a bill of sale, and he does so. And even though the *halakha* generally is that telling a gentile to perform an action that is prohibited for a Jew on Shabbat violates a rabbinic decree, since the Sages prohibited instructing a gentile to perform prohibited labor on behalf of a Jew on Shabbat, here the Sages did not impose this decree, due to the mitzva of settling Eretz Yisrael.

12. תלמוד בבלי מסכת עירובין דף סז:

הוא ינוקא דאשתפין חמימיה, אמר להו רבה: נייטו ליה חמימי מגו ביתאי.

The Gemara now relates that there was once a certain baby whose warm water, which had been prepared for his Shabbat circumcision, spilled. **Rabba said to them: Let them bring warm water for him from my house.**

13. ספר העיטור שער ג - הלכות מילה דף מט טור א

ה"ה כל מידי דמצוה עבדין ע"י א"י דמשום דלא ידחו מצוה

14. רמב"ם הלכות שבת פרק ו

הלכה ט - דבר שאינו מלאכה ואין אסור לעשותו בשבת אלא משום שבות מותר לישראל לומר לגוי לעשותו בשבת, והוא שיהיה שם מקצת חולי או יהיה צריך לדבר צורך הרבה או מפני מצוה...
הלכה י - כיצד אומר ישראל לגוי בשבת לעלות באילן או לשוט על פני המים כדי להביא לו שופר, או סכין למילה, או מביא לו מחצר לחצר שאין עירוב ביניהן מים חמין להרחיץ בהם קטן ומצטער וכן כל כיוצא בזה.
הלכה יא - הלוקח בית בארץ ישראל מן הגוי מותר לו לומר לגוי לכתוב לו שטר בשבת, שאמירה לגוי בשבת אסורה מדבריהם ומשום ישוב ארץ ישראל לא גזרו בדבר זה...

15. תוספות מסכת גיטין דף ח:

אף על גב דאמירה לעובד כוכבים שבות משום ישוב ארץ ישראל לא גזרו רבנן - אבל משום מצוה אחרת לא היינו מתירין אמירה לעובד כוכבים במלאכה דאורייתא... והא דאמר התם לעיל באידך ינוקא דאשתפין חמימיה... ומוקי לה על ידי עובד כוכבים ודאי איסורא דרבנן שרי בחצר שלא עירבו משום מצות מילה אבל איסורא דאורייתא כגון לחמם לו חמין אסור ואין ללמוד מכאן היתר לומר לעובד כוכבים להביא ספר בשבת דרך כרמלית דלא דמי דדוקא משום מילה דהיא גופה דחייא שבת התיירו...

16. שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שז סעיף ה

דבר שאינו מלאכה, ואינו אסור לעשות בשבת אלא משום שבות, מותר לישראל לומר לא"י לעשותו בשבת; והוא שיהיה שם מקצת חולי, או יהיה צריך לדבר צורך הרבה, או מפני מצוה; כיצד: אומר ישראל לא"י בשבת לעלות באילן להביא שופר לתקוע תקיעת מצוה; או להביא מים דרך חצר שלא עירבו, לרחוץ בו המצטער; ויש אוסרין. הגה: ולקמן ס' תקפ"ו פסק להתיר, וע"ל ס' רע"ו דיש מקילין אפילו במלאכה דאורייתא, וע"ש ס"ג.

17. שער הציון סימן רמד ס"ק לה

דאפילו למאן דשרי שבות דשבות במקום הפסד לקמן בסימן ש"ז, היינו, כשאין לו עצה אחרת, אבל בזה הלא יכול לתקן הדבר מערב שבת, וכמו שכתוב בשולחן ערוך, או שיקנה לו מבעוד יום:

18. מלכים אמניך, הרב יצחק זילברשטיין, סימן מח

שאלה: בית-מלון, שנכנסים לחדריו רק באמצעות כרטיס מגנטי, כיצד יכנס יהודי לחדרו בשבת, שהרי הכניסה כרוכה במלאכה דאורייתא.

תשובה: ישנה עצה, שהיהודי ישאיר מלפני השבת דברי מתיקה בחדרו, וכשיצטרך להיכנס לחדרו יאמר לאחד מעובדי המלון הנכרים: "ברצוני לכבדך בדברי מתיקה, אך הם נמצאים בחדרי, ואיני יכול להכנס!" ואז יפתח העובד את הדלת למען עצמו, וממילא יהנה גם הישראל... דברי המתיקה צריכים להיות חשובים כדי שיהיה כדאי לנכרי לפתוח עבורם את הדלת. יש לצרף לכך את שיטת בעל העיטור הסובר דאמירה לנכרי מותרת לצורך סעודת שבת, או לצורך מצוה... ולכן אם סעודתו מונחת בחדרו, מותר לפי בעל העיטור לומר לנכרי שיפתח. אך יש לפקפק על היתר זה, דהרי בידו של הישראל להשאר בחדרו מערב שבת. ואולי אין לו היתר להביא את עצמו למצב שיהיה נחוץ לו לומר לנכרי שיעשה לו מלאכה לצורך מצוה. וצ"ע אם לצורך תפלה בציבור מותר... וממו"ח הגאון ר"ש אלישיב שליט"א שמעתי דרך נוספת, שהיהודי יאמר לבעל המלון הנכרי מערב שבת, כששוכר את החדר, אני מוכן לשלם רק עבור חדר כזה שאוכל להשתמש בו, ובכרטיס מגנטי לא אוכל להשתמש ולכן תדאג לכך שהחדר יהיה פתוח בשעות אלו ואלו, ואז הנכרי לצורך עצמו עושה...